Admont, 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25973
Copyright: Admont, Benediktinerstift

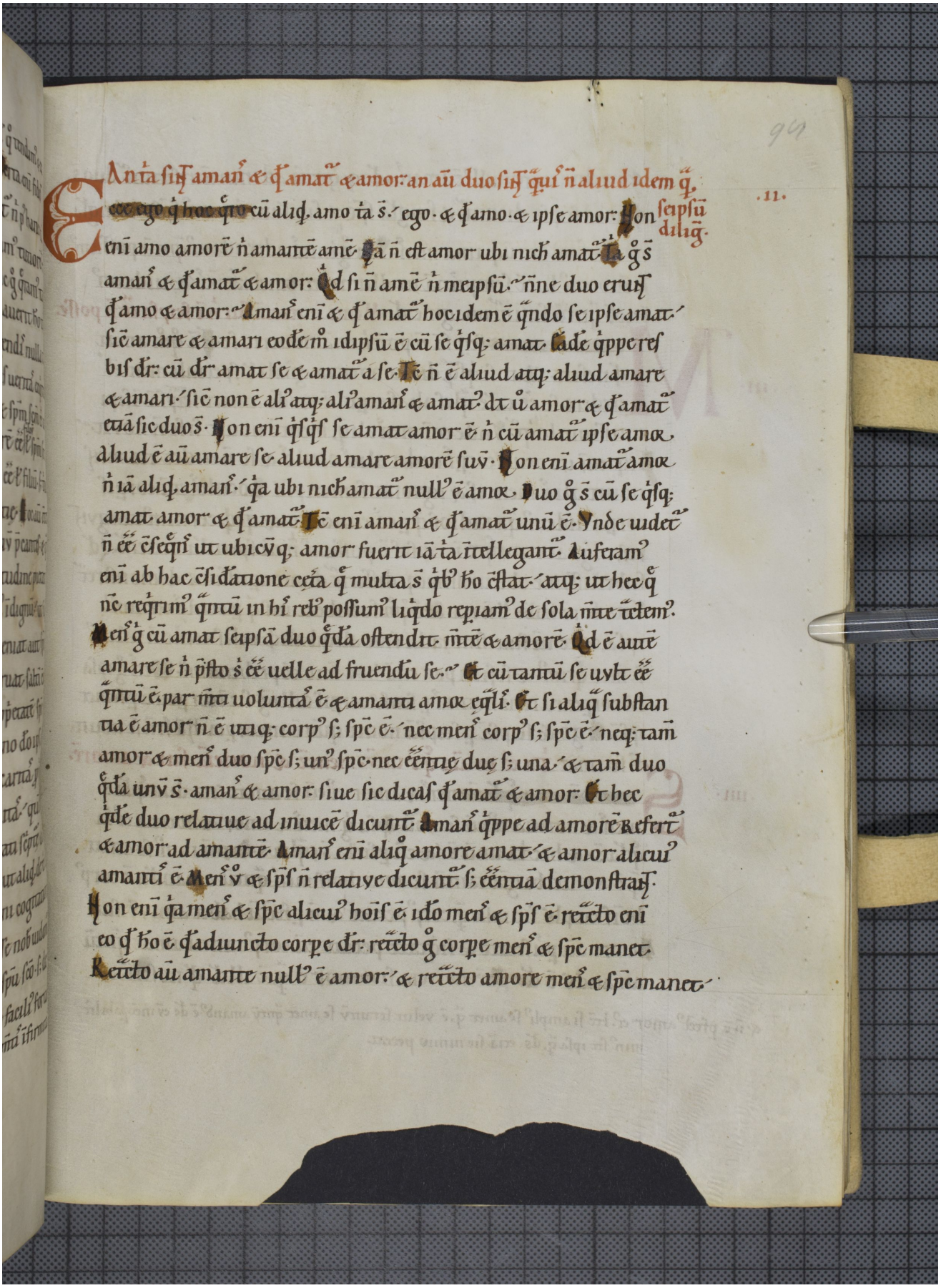

94

.11.

Anta sit amans & q amat & amor: an aũ duo sit quis ñ aliud idem q.
ecce ego q hoc quo cũ aliq. amo ta s. ego. & q amo. & ipse amor: non seipsũ diligẽ.
enī amo amorẽ n amantẽ amẽ qa ñ est amor ubi nich amat ta q s
amans & q amat & amor: sed si ñ amẽ n meipsũ. nne duo erus
q amo & amor. amans enī & q amat hocidem ẽ qndo seipse amat
sic amare & amari eodem m idipsũ ẽ cũ se qsq; amat. unde qppe res
bis dr: cũ dr amat se & amat a se. Te ñ ẽ aliud atq; aliud amare
& amari. sic non ẽ ali atq; ali amans & amat? dt ũ amor & q amat
eadã sic duo s. non enī qs qs se amat amor ẽ n cũ amat ipse amor
aliud ẽ aũ amare se aliud amare amorẽ suũ. non enī amat amor
n ia aliq. amans. qa ubi nich amat null? ẽ amor. duo q s cũ se qsq;
amat amor & q amat. Te enī amans & q amat unũ ẽ. Vnde uidet
ñ ee esequi ut ubicũq; amor fuerit ia ta intellegant. Auferam
enī ab hac esidatione cta q multa s qũ ho cstat atq; ut hec q
ne requirim quitũ in hi reb possum liqdo repiam de sola mte utem.
Mens q cũ amat seipsã duo qda ostendit mtẽ & amorẽ. sed ẽ aute
amare se n pfto s ee uelle ad fruendu se. Et cũ tamũ se uult ee
quitũ ẽ par mta uolunta ẽ & amanta amor eqli. Et si aliq substan
tia ẽ amor ñ ẽ utq; corp? s; spẽ ẽ. nec mens corp? s; spẽ ẽ. neq; tam
amor & mens duo spẽ s; un? spẽ. nec eentiæ duæ s; una. & tam duo
qda unũ s. amans & amor: siue sic dicas q amat & amor. Et hec
qde duo relatiue ad inuicẽ dicunt. amans qppe ad amorẽ refert
& amor ad amantẽ. Amans enī aliq amore amat. & amor alicui
amanti ẽ. Mens v & sps ñ relatiue dicunt s; eentiã demonstrant.
Non enī qa mens & spẽ alicui hois ẽ ido mens & sps ẽ. recto enī
eo q ho ẽ q adiuncto corpe dr: recto q corpe mens & spẽ manet.
Recto aũ amante null? ẽ amor. & recto amore mens & spẽ manet.